

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24Pc/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122204466
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Keresztényi
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7122204466.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr. Zuzanou Keresztényi vo veci navrhovateľky: D. X., H. X., A..X.XX.XXXX, W. Q. O., M. X proti odporcom: X. H. H., A..XX.X.XXXX, W. Q. O.G., O. XX, X. P. Q. H., A.. X.X.XXXX, bytom u navrhovateľky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, Staničné nám.9, Košice, o zapretie otcovstva, takto

o z h o d o l :

I. U r č u j e , že H. H., A.. XX.X.XXXX n i e j e otcom maloletej Q. H., A.. X.X.XXXX z matky D. X., H. X., A.. X.XX.XXXX.

II. Navrhovateľke nárok na náhradu trov konania proti odporcom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom, ktorý bol súdu doručený dňa 20.5.2022 domáhala zapretia otcovstva, s odôvodnením, že hoci odporcovi v 1.rade svedčí prvá zákonná domnienka otcovstva, tento nemôže byť biologickým otcom maloletého, pretože v čase rozhodnom pre jeho počatie navrhovateľka ako matka dieťaťa s odporcom v 1.rade intímne nežila. Biologickým otcom maloletého je Q. X., A.. X.X.XXXX, s ktorým navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti a intímne sa s ním stýkala v dobe rozhodnej pre počatie dieťaťa.

2. Odporca v 1.rade s návrhom súhlasil a potvrdil skutkové okolnosti, tvrdené navrhovateľkou.

3. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa odporučil, aby súd návrhu vyhovel. Vo veci vykonal šetrenie vypočutím všetkých dotknutých osôb, s tým, že biologický otec maloletého dieťaťa sa k otcovstvu hlási, žije v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou, s ktorou sa spoločne o dieťa starajú, zabezpečujú jeho výživu ako aj výchovu a po právoplatnosti rozsudku o zapretí otcovstva mieni navrhovateľka a biologický otec pristúpiť k súhlasnému vyhláseniu otcovstva. Rozsudok je teda aj v záujme maloletého dieťaťa, ktoré bude vyrastať v rodine so svojim biologickým otcom.

4. Súd vykonal dokazovanie a skutkový stav ustálil na základe výpovedí navrhovateľky, odporcu v 1.rade, svedka Q. X., A.. X.X.XXXX, výsledkami šetrenia kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, oboznámením rozsudku o rozvode manželstva a ďalších listinných dokladov, tvoriacich obsah spisu.

5. Navrhovateľka a odporca v 1.rade uzatvorili manželstvo dňa 21.4.2018. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 11P/13/2021-48 zo dňa 30.6.2021. Maloleté dieťa T. H., A.. XX.XX.XXXX bol na základe rodičovskej dohody zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov matky. Rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 27.7.2021.

6. Z rodného listu zapísaného v knihe narodení matričného úradu Mestskej časti Košice - Západ vo zväzku 95, ročník 2022, na strane 29, pod porad.číslo 550 zo dňa 18.5.2022 súd zistil, že dňa 6.5.2022 sa v Košiciach narodila Q.Ó. H. (odporkyňa v 2.rade - maloleté dieťa). Ako matka je v rodnom liste uvedená navrhovateľka a ako otec je uvedený odporca v 1.rade.

7. Zo zhodných výpovedí navrhovateľky, odporcu v 1.rade a svedka mal súd za preukázané, že navrhovateľka a odporca v 1.rade sa od januára 2021 intímne nestýkali a spoločnú domácnosť prestali viesť v apríli 2021, kedy sa navrhovateľka odsťahovala. Navrhovateľka následne nadviazala vzťah s Q. X., s ktorým sa začali intímne stýkať v auguste 2021 a z tohto vzťahu sa (predčasne) narodila maloletá Q., o ktorú sa spoločne starajú. Navrhovateľka a biologický otec maloletej Q. Q. X. žijú v spoločnej domácnosti od decembra 2021 a v čase rozhodovania súdu o zapretí otcovstva už boli manželmi.

8. Podľa ustanovenia § 84 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domniek otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

9. Podľa ustanovenia § 85 ods.1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

10. Podľa ustanovenia § 87 ods.1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi 180 dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

11. Podľa ustanovenia § 88 ods.2 Zákona o rodine, aj matka môže do troch rokov od narodenia dieťaťa zaprieť, že otcom dieťaťa je jej manžel. Ustanovenie o práve na zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa sa použijú primerane.

12. Podľa ust. § 108 ods.3 zákona č.161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), účastníkom konania o zapretie otcovstva je dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté.

13. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že do 300 dní po zániku manželstva navrhovateľky a odporcu v 1.rade sa narodilo navrhovateľke dieťa - maloletá Q. H.. Vo vyššie citovanom ustanovení § 85 ods.1 Zákona o rodine je zakotvená prvá domnienka otcovstva, ktorá svedčí manželovi matky, a to nielen v prípade, ak sa dieťa narodí počas trvania manželstva, ale aj v prípade, ak sa dieťa narodí do 300 dní po jeho zániku. Na základe tejto prvej zákonnej domnienky otcovstva bol odporca v 1.rade zapísaný ako otec do rodného listu maloletého dieťaťa.

14. Domnienka otcovstva, vyplývajúca z ustanovenia § 85 ods.1 Zákona o rodine je vyvrátiteľná, čo znamená, že sa považuje za existujúcu, pokiaľ sa nepreukáže opak.

15. Z ustanovenia § 87 ods.1 Zákona o rodine vyplýva, že ak sa narodí dieťa v čase medzi 180. dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa. Vylúčenie je možné preukázať dvoma skutočnosťami a teda, že:

1. manžel vôbec v rozhodnej dobe s manželkou nesúložil, alebo
2. hoci spolu súložili, manžel matky nemohol splodiť dieťa.

16. Z vyššie citovaného ustanovenia § 88 ods.2 Zákona o rodine vyplýva aktívna legitímácia matky na podanie návrhu na zapretie otcovstva. Návrh na začatie konania môže podať do troch rokov od narodenia dieťaťa. Okruh účastníkov konania je určený prvou zákonnou domnienkou otcovstva (§ 108 ods.3 CMP).

17. V danom prípade boli splnené všetky zákonom predpísané podmienky na podanie návrhu na zapretie otcovstva; navrhovateľka podala návrh v zákonom stanovenej trojročnej lehote od narodenia maloletej a správne návrh podala proti odporcovi v 1.rade, ktorému ako manželovi svedčí prvá zákonná domnienka otcovstva, ako aj proti maloletej, pretože rozsudok sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov spoločne.

18. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že v čase rozhodujúcom pre narodenie dieťaťa navrhovateľka s manželom (odporcom v 1.rade) nesúložila. Skutočnosť, vyplývajúca z vykonaných dôkazov postačuje pre jednoznačný záver, že je vylúčené otcovstvo odporcu v 1.rade. Na základe týchto skutočností potom súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a určil, že H. H. nie je otcom maloletej Q. H., narodenej z matky D. X., H.. X..

19. Podľa ust. § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa ust. § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

21. Podľa ust. § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

22. V mimosporových konaniach upravených CMP platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil. Výnimočne však zákon pripúšťa priznanie nároku na náhradu trov konania - napríklad podľa ust. § 55 CMP, kedy súd môže náhradu trov konania priznať, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

23. V danom prípade si navrhovateľka neuplatnila nárok na náhradu trov konania a ani súd nevzhliadol výnimočné okolnosti, ktoré by priznanie náhrady odôvodňovali. Naopak, vzhľadom na okolnosti prípadu súd považuje za spravodlivé nepriznanie náhrady trov konania. Týmito okolnosťami súd rozumie charakter tohto konania, ako aj dôvod podania návrhu na začatie konania. Zaprieť otcovstvo k dieťaťu možno len súdnym rozhodnutím, ktoré je rovnako v záujme všetkých účastníkov konania a preto by bolo nespravodlivé, keby jeden z nich mal znášať trovy, ktoré vznikli v konaní druhému.

24. Po vyhlásení tohto rozsudku sa účastníci konania vzdali práva odvolania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).